

O ŠTUKINU APETITU

Štuka je na glasu kao jedna od najproždrljivijih riba. Ona napada i proždire sve što je živo u vodi. Ne bira hranu i grabi sve što se kreće i što ona može savladati.

A ipak se često desi ribaru, da po cijeli dan lovi na vodi krcatoj štukama i ne ulovi ništa. Kaže se, da štuka ne ide. Mnogi su faktori, koji utječu na to, ali je teško utvrditi neko pravilo, koje bi u svakom slučaju važilo.

Poznato je, da se i kod štuka mijenjaju pojedini istrošeni zubi. U to vrijeme joj zubi omekšaju i okolnje meso je natečeno. Ovo pokvari štuki apetit i ona ne reagira na nikakovu hranu. Mijenjena zubi se kod štuke odigrava u mjesečnim razmacima, ali nije dokazano, da se to pokriva sa mijenom mjeseca i ako naši profesionalni ribari tvrde, da se u tjednu oko mladog mjeseca štuka ne hrani i ne kreće, tako da se ne ulovi ni u vršku ni na udicu. U sjevernim zemljama, naročito u Skandinaviji, izgleda da je ovisnost štukina apetita od položaja mjeseca jača, jer se najveće količine štuke ulovi oko punog mjeseca. Ribari imaju prema mjesečevim mijenama kalendar, izrađen po dugogodišnjem iskustvu, te oko mladog mjeseca ne idu uopće u lov.

U vodama gdje djeluje plima i oseka

poznato je, da štuka »ide« samo kod oseke, dakle kod padajuće vode. Isto se opaža kod voda, koje nisu u području djelovanja plime i oseke, da kod promjene vodostaja, štuka kod nadolazeće vode obično ne ide, i tek kad se ustali vodostaj, odnosno počinje padati prima hranu. Dalje djeluje na štukin apetit, barometarski tlak, vjetar, temperatura, doba dana i godine. I ako je teško postaviti jedno pravilo, koje bi važilo uvijek i u svakom slučaju računava se općenito kao povoljno: rastući barometarski tlak, blagi zapadni ili južni vjetar i (osim jake jugovine), ljetno oblačno vrijeme ili topla kišica, zimi sunčano vrijeme, padajući vodostaj.

Kao nepovoljno: nagli pad barometra, istočni i sjeverni vjetar, sniježnica (voda od otapanja snijega u proljeće), temperature ispod minus 5 gradi C, prije i za vrijeme dugotrajne kiše, rastući vodostaj naročito naglo nadolazeća voda.

Interesantno je da sve gornje vrijedi samo u slobodnoj otvorenoj vodi. U malom bazenu i u akvariju se obično uopće ne može opaziti da štuka povremeno gubi apetit ili da mijenja zube, nego naprotiv ju nikada ne možete dovoljno nahraniti.

M. K.

»UMJETNI MIŠ«

Vjerojatno će se naći koji udičar, kojem nije poznato, da se za hvatanje grabežljivih riba, kao mamac, upotrebljavaju i miševi (domaći i poljski).

U poglavlju »Štuka« piše, sada već davno preminuli, udičar svjetske reputacije Gustav Fellner, u svom djelu »Der Angelsport«, o mišu kao odličnom mamcu slijedeće:

»Osobito dobar mamac za štuke, što svojevremeno kao početnik nisam odmah htio vjerovati, je miš.

Neki stari udičar na štuke nije bio u stanju uhvatiti neku osamljenu štuku, koja je stajala u jednoj napuštenoj dubokoj mrtvoj vodi. Upotrijebio je sve moguće mamce, pa ni onca, kada je uložio živu ribicu i otišao od vode, nije